

החברותא

בס"ד ערב חג השבועות ה' סיון תשס"ד

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 227

פנינים יקרים

נשא את ראש בני גרשון גם הם (ד' כא) משה נקרא הצדיק וגרשון הוא לשון גרושין והקב"ה מדבר אל הצדיק נשא את ראש בני גרשון אלו הכנים שהם בעיני עצמם מגורשים ורחוקים מהקדושה נשא את ראשם גם כן וזהו גם הם...

נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבותם (ד, כא) איתא במדרש בשעה שבא הקב"ה לתת תורה לישראל הוצרכו להביא ספרי יחוסיהם שנאמר למשפחותם לבית אבותם דעיקר זכות קבלת התורה"ק משום יחוס אב, והכוונה לעוררם למדת הענוה ושפלות עצמו להיותם יודעים שלא יתגאו לומר כוחי ועוצם ידי אלא שאינם אלא באים בזכות יחוס אב.

כי יעשו מכל חמאת האדם למעול מעל בה' (ה, ו) דרשו חז"ל שחמאת האדם הכוונה עברות שבין אדם לחברו. כשאדם חוטא נגד חברו הוא גם מעל בה'. נמצא שחמא כפול בידו, בין אדם לחברו ובין אדם למקום. וכן הוא אומר: כי יעשו מכל חמאת האדם למעול מעל ה' חמאות בלשון רבים. (חובות הלכות) **ואשמה** הנפש ההיא - והתודו את חמאתם אשר עשו וגו' (ה, יז) פתח בלשון יחיד וממשיך בלשון רבים. ללמדנו שאפילו כאשר היחיד חוטא הצבור כולו צריכים לראות עת עצמם אשמים והכל צריכים לפשפש במעשיהם ולהתוודות.

והתודו את חמאתם (ה, ז) מכאן בנין אב לכל המצוות שבתורה שמצות עשה להתוודות על העונות שחטאנו לפני ה', ולמה נאמרה דוקא בעברת גול? משום שיסוד ושורש כל חמא קשור לעון גול. כי הגשמה שהורה היא. וה' נתן לנו כוחות וחיות כדי לקיים מצוות ומעשים טובים, אך אנו משתמשים בכוחות אלו לרעה, הרי זה מעין גול, יוצא איפוא שבכל עברה יש בה משום גול אפילו בעברות שבין אדם למקום לכן נכתבה מצות וידוי גבי גול...

יברכך ה' וישמרך (ו כ"ד) יברכך בממון וישמרך מן המזיקים שהממון לא יזיקך כי יש עושר שמור לבעליו לרעתו (קהלת ה י"ב) ובאמת כל ברכה זקוקה לשמירה, בענינים גשמיים יכולה הברכה להפך לרועץ כמש"כ וישמן ישורון ויבעט. בענינים רוחניים יכול האדם לבוא לידי גאווה. נמצא שגם בענינים גשמיים וגם בענינים רוחניים זקוקים לברכה ולשמירה.

יברכך ה' וישמרך (ו כ"ד) הכהנים נצטוו לברך בלשון יחיד כי כשיש אחדות יש ברכה, כי לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום.

יברכך ה' וישמרך (ו כ"ד) משום שאין האדם יודע כמה לברך את חברו כי יתכן שבמה שהוא מברכו לא תצמח טובה לחברו. ורק ה' מכיר הברכה שהיא לטובתו. וזהו יברכך ה' אם הברכה מאת ה' אז וישמרך היא לטובה...

זאת חנוכת המזבח ביום המשך אותו וכו' (ז פ"ד) ואילו להלן בפסוק פ"ח נאמר זאת חנוכת המזבח אחרי המשך אותו, ללמדך שההתלהבות מיום הראשון לחנוכת המזבח נשארה גם לאחר המשך אותו. (לפי שפת אמת) **בהעלותך** את הנרות (ח ב) פרש"י צריך להדליק עד שתהא השלהבת עולה מאליה. צריך אדם להרגיל עצמו בעבודת ה' בקביעות שתחדור להיות חלק ממנה עד שההרגל יהיה טבע והשלהבת תעלה מאליה.

וזוה מעשה המנורה מקשה זהב וכו' (ח ד) מגיד שמעשה המנורה היה כולו מיקשה שהיו הכל תמהים ושואלים מנורה לפני ה' למה. כלום לאורה הוא צריך? וזהו שבתו של אהרן אע"פ שהכל היה "מיקשה" בכל זאת "ויעש כן אהרן" ללא שאלות וספקות אלא כאשר צוה ה' את משה. (רבי יוסף מדווינסק)

מכתבי קודש ממורנו ורבנו זיע"א

מכתב מפרא"ש ז"ע א"א אשנת תשס"ב תולס אאל"ת ע"ב

227
I

טיפח כנכונות ושעבודם הוא סבל כל כך הרבה, הפכו כעת בכורח המציאות נגדו, ודרכם הוא מוצא עצמו בבלבול עמוק שממנו לא יוכל לקום.

כאשר המציאות העתידית תאלץ אותו סוף סוף להבין שרגשותיו העמוקים היו רק פנטזיות - או אפילו פחות מכך - יחרתו בנשמתו פצעים עמוקים שאין להם מזור. כאבים בלתי ניתנים לתאור, ובלבול עמוק יתפתחו בו ברגעים אלו כאשר האש אופפת קוצים יבשים לא תסלח לעצמך שנתת למחשבותיך לרמות אותך ולהמיר מציאות נצחית לדמיון.

עליך לדעת שמכתבך אלי מכיל הרבה הולכת שולל עצמית... אינני מתכוון לשקרים מכוונים אלא לכאלו הנובעים מחוסר נסיון חיים שהיה ביכולת ללמד אותך שלא לסמוך על רגשותיך ולדעת שהחיים הם "כצל עובר וכחלום יעוף", במיוחד אותם חלומות הנושאים את זרעי הכאבים העמוקים.

מטרת מכתבי עד כה היא לבקש ממך להקדיש מחשבה רבה ולשקול בזהירות את מה שרגשותיך מביאים אותך לחשוב ולהסיק.

במכתבך אתה כותב שאתה בטוח שתוכל להשלים עם כל קשיים עתידיים שהם ושתוכל לתמוך כל אחד בחולשות זולתו, אולם עליך לדעת כי כל צעד, אפילו קטן, ברגע של לחץ הוא קשה מאד. טרם

... קראתי את מכתבך בעיון. מהעובדה שקיבלתי את מכתבך לפני הזמן המשווער ומתוכן מכתבך, ברור שהוא נבע מעומק הרגשות גדולים הדחוקים שהיו כבר בלתי נשלטים. ההתפרצויות מראות כאלו חסרות סבלנות נגד הרגשות העמוקים. ברגע של כאב האדם נהיה לכוד בדמיונות שטיפח ופיתח במשך הזמן, ע"י דמיונות אלו נהיה מבולבל ובוה מאבד כל מציאות ח"ו.

היות שהאדם יכול כל כך בקלות להתרחק ממציאותו ע"י כניעה למחשבה מתוקה שהטבע מציע לו כדי לעקור אותו מעיקרו (משרשו) לכן הוא חייב לרכו את מוחו לפני שהוא נוקט בצעד או מסיק מסקנות הנוגעות לעצמו או לאחרים. ממחשבות כוזבות של האדם פורצות השריפות הגדולות של שנאה והאכזבות העמוקות של אהבה.

לדמיונות המתקוות שהאדם הולך אחריהם בעינים עצומות יש גבול! אחרי שילך בעקבות המחשבות של רגשותיו עד תומו, וכאשר המציאות תטפח על פניו, אז כל המחשבות שלו יתאדו וישאירו אותו ריק - כמו הריקנות של המדבר - ריק מכל האושר שהוא קווה לו וחלם עליו מתוך רגשות ליבו העמוקים. רגע זה (של התפכחות) יהא בלתי נסבל, וכאבו העמוק מתקוותיו שלא מומשו יביא אותו למבוכה גדולה ושברון. הוא לא יוכל להשלים עם העובדה שתקוות אלו שהוא

מכתבי קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מכתב קודש

227
ג

האמיתית לפני ההחלטה הגורלית שלך.

אני מאמין גם שתבין את הרוח בה כתבתי לך את כל האמור לעיל, שאין כוונתי על מנת לשבור אותך, אלא מתוך שאיפה עמוקה ללמד אותך כך שתבנה את חייך העתידיים על בסיס מציאותי חזק. ללא דמיונות וללא אכזבות.

אם וכאשר תנשא כפי שתיארת, אני מבקש מהשי"ת שידריך אותך בדרך הנכונה, בדרך בה צעדו גדולי ישראל על מנת למצוא את האמת, ללא דמיונות הגורמות תלות ואכזבות מהוולת. אנו חייבים לבקש מהשי"ת שיתן לנו את ההבנה הנכונה לבחור לדעת שאין לנו מאומה משלנו, ושנתיב חיינו ממנו הוא, כך שמאבקנו הבאים מתוך כאבינו הם בינינו לבין בוראנו.

אני מאחל לך שנשואיך יהיו ברגע טוב. יה"ר שתזכה ברגעים הקשים לפנות למאבק החיים הנצחי כמתואר במכתבי, ולא למחשבות של שברון וחרטה הנובעות מתקוות שלא התגשמו, אני בטוח שכאשר תפתח במאבק - מאבק החיים של כל אחד - תוכל להיות מאושר עם בן זוגך.

אני מקווה שתשוב לארץ הקודש בנסיבות מאושרות...

בידידות נאמנה

הומצאו תרופות טבעיות להשקטת המחשבות המציקות ולהשתקת סופות הדמיון כאשר הן מתנפלות כאריה על מנת להאשים את הזולת בכאבים העצמיים, ובדמיונות שנחלו אכזבה.

כעת, כאשר רגע הכאב עדיין רחוק ממך, מחשבותיך אומרות לך שתתמודדו עם העתיד ועם הרגעים הקשים במאמץ משותף. אבל בהגיע העת והנך בתוך הכאב העמוק של חלומותיך שלא הוגשמו, וכאשר תכיר שנתת לעצמך להיות מרומה על ידי רגשותיך שהובילו אותך למסקנות כוזבות בעוד שהיכולת בידך לתפוס את שגיאותיך בעוד מועד - מתוך כך לא תהיה מסוגל להרגיע את עצמך ולחפש דרך להמשיך.

מתוך ידיעה שההתלהבות שאתה מתאר במכתבך ידעך יום אחד. לכן אני מבקש ממך, היות שהחלטת להנשא, עליך לצייר לעצמך תמונה לפני ההחלטה על הזמן בו המחשבות שלך יכבו. או תמצא את עצמך מאד לחוץ וכאוב, ומתחרט על הצעדים שנקטת. המאבק כעת לא להרשות לעצמך להיות מבולבל ושבוי לאותם רגעים קשים בהם מחשבותיך יסחפו אותך ויראו לך את ה"הכל שחור".

אני רוצה להאמין, היות שטעמת רגעים קשים בחייך כפי שאתה מתאר במכתבך, שתבין את שאני כותב לך. שתעמוד על גליך במאבק החיים נוכח המציאות

שבועות זמן מתן תורתנו היום הגדול ביותר מכל ימות השנה, ואיתא בזה"ק עצרת דאית ביה ביטול יצה"ר ועל דא לא כתיב ביה חטאת וכו', וצ"ע דמה ענין ביטול יצה"ר הלא צריכים אותו לעבודת השם כדאיתא בזה"ק אלמלא יצה"ר חרוותא דשמעתתא לא ליהוי.. אלא שפי' ביטול היצר היינו שהיצה"ר בטל אל האדם...

איש על דגלו באותות לבית אבותם (במדבר כב.). תמיד קורין פרשה זאת קודם שבועות כי זאת הפרשה הכנה לקבלת התורה, כי עיקר ההכנה לקבלת התורה בשמחה, כי התורה למעלה מן העולם ולא היה באפשרי להורידה לזה העולם עד שיבא אחד שעיקרו ג"כ אינו מזה העולם. האחד היה אברהם ואח"כ נעשו ג אבות ואח"כ נעשו י"ב שבטים ואח"כ שבטים נפש, ואח"כ ששים רבוא שזוהו תכלית השלימות כי יש ששים רבוא אותיות לתורה ולזה מרומו ג"כ הדגלים בהתקשרות והתחברות יחד כל אחד למקומו או היו יכולים לקבל את התורה

מבואר בספה"ק כי עש"ן נוסריקן עולם שנה נפש. ושמעתי ממורי זלה"ה למה נרמז כלל הזה כאן אצל הר סיני. ואמר כי כן הוא ג"כ בהרים שהם ג"כ בסוד עולם שנה נפש, כי בעולם מבואר במדרש (ויק"ר כו א) אשר ההרים הר סיני הם כמו פקק כל התהום שאלמלא ההרים היה עולה התהום ומציף את כל העולם רק ההרים סותמין אותו. וכן בשנה הוא השבת כי אלמלא השבת היו ימי החול מציפין את כל העולם רק השבת ממתיק אותם ואינו מניחין להציף את העולם. וכן בנפש הם הצדיקים כי אלמלא הצדיקים היו הרשעים מביאים מכול והיו שומפין את העולם כולו רק הצדיקים הם ממתיקים את הדינים ולכן אמר כאן אצל הר סיני עש"ן.

יידבר ה' אל משה במדבר סיני וכו' (א.א.) תדע כי זאת התורה שתעסוק בה מוכה מן הקרבנות כי שמעו ועסיק בה מזבח טוב, כי הלא זאת התורה צוה ה' את משה בהר סיני. וביום צוותו על קרבניהם היה אחר כן בהיותם במדבר סיני, כי אחרי שעשו את העגל הוצרכו לתקון להיותם כמדבר-בשפלות.

(ע"פ האלישיך הק')

שהשמחה במעונם

הר"ר צבי עמית ומשפ' להולדת הבת

הר"ר יעקב עמית ומשפ' להולדת הנכדה ולנשואי הבת

משפ' כהן להולדת הנכדה

הר"ר שמואל שכטר ומשפ' לאירוסי הבת

הר"ר בן ציון קלר ומשפ' לאירוסי הבת

הר"ר גרשון כהן ומשפ' ומשפ' לנשואי הבת

הר"ר נחום גולדרייג ומשפ' לאיחסי הבן - הבה"ח שמעון גולדרייג לאיחסי

משפ' קירשנבוים לנשואי הבן - הר"ר עקיבא קירשנבוים לנשואיו

הר"ר מנחם מלר ומשפ' לנשואי הבן - הר"ר יהושע מלר לנשואיו

כוס תזכומין

למשפחת גולדריינג הנכבדה

על פטירת האחות מרת חוה בת ר' שלום ע"ה - ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

לעילוי נשמת נעים בן יעקב ועזיזה ז"ל נלב"ע י' סיון - מימה בת לולו ע"ה

ה"ל ע"י
מערכת והכבוד
רח שני 3
02-5829688 ☎
02-5325477 ☎
ת.ר. 5080
ירושלים 91050